Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica
Nürnberg: Anton Koberger, 1492 Seite 285

Aggeritur tumulo tellus: stant manibus aræ
Cæruleis mœstæ vi[t]tis: atraque cupresso:
Et circum iliades crinem de more solutæ
Inferimus tepido spumantia cymbia lactæ:
Sanguinis & sacri pateras animamque sepulchro

lorum. Nã cũ masilienses peste laborabant vn⁹se ex pauperib⁹ offerebat alendũ anno inregro publicis & puriorib⁹ cibis post ea verbenis vestibusque sacris ornat⁹ circũduce batur p vrbẽ cũ execrationib⁹: vt in eũ inci derent oĩa mala ciuitatis: & sic p̃iiciebatur. Hoc aũt i Petronio lectũ ẽ. Latẽter ãt tẽtat æneas ex similitudine calamitatis troianos didoni cõmẽdare. Nã & eius marito causa auri frater intulit necẽ. Idẽ. priusque si diceret similis. Scelerata t. i. sceleratorũ: vt Captiuaque vestis. i. captiuorũ. Classibus austros. hyppallage est. Funus. modo sepulchrũ. qđ hastas auellendo diruerat. Nã funus p̃prie incensum est cadauer. Stant. positæ sunt.
Manes. animæ sunt q̃ egressæ corporib⁹ nondũ alia intrãt corpora. Sunt autẽ maxie: & dicunt̃ p antiphrasim nã manũ bonũ: vnde & mane dictũ: vt Eumenidas parcas: bellũ: lucũ. Alii manes dicũt a manẽdo. Nã animabus plena sunt loca inter lunarẽ circulũ & terra vnde defluunt. Alii manes deos infernales putãt. Atra. nigra: funesta: quia inferis cõsecrata q̃ cæsa ñ reuirescit. Romæ autẽ ramũ cupressi ante domum funestã ponebãt: ne quisque pontifex p ignorantiã ingressus pollueret̃. Hora. Nec p̃ter inuisam cupressum Vlla breuẽ dominũ sequent̃. Atra. qđ atros hoies significet. De more. s. gẽtis. Vel de more plangentiũ. Tepido. statim muncto. Cymbia. pocula i modũ cymbe. Sacri. de victimis sumpti Bene autẽ lacte & sanguine aĩa ad sepulchrũ elicit̃. Lacte eñ corpus nutrit̃ post aĩæ cõiunctionẽ: & aĩa sine sanguine nunque est. Nã illo effuso recedit. Et quia insepultorũ aĩæ vagæ sunt: & hic nõ fuerat legittime sepultus rite reddita legittima sepultura redit aĩa ad quietẽ sepulturi: quã stoici medium sequẽtes tã diu animã durare dicũt: que diu durat & corpus. Vnde ægyptii cõdita cadauera diutius seruãt: vt multũ duret aĩa: & corpori sit obnoxia ne cito ad alia trãseat: Romani cõtra cõburebant corpora vt statim in suã naturam rediret aĩa. Ergo hic obnoxiã facit animã corpori, qđ antea horrebat. quasi p vim extorta. Plato perpetuã dicit animã: & ad diuersa corpora statim transire p̃ meritis quæ vitæ prioris. Pythagoras vero nõ μετεμψυχωσιν. Sed παλιγγενεσιαν. i. redire sed post tempus dicit.
DO. Tum vero: quia sup̃ dixerat. Mihi frigidus horror mẽbra quatit. Nã ad illũ horrorẽ qui fuit ex sanguine accedens vos lamẽtabilis Polydori mentẽ in hebetudinẽ cõuertit: & vox in silentiũ transit.
Hunc. ea rõne misit priamus: vt cũ se in summis p̃iculis cerneret: saltẽ posteritas sua in hoc filio remaneret & auri vim magnã dedit: vt eẽnt quo viuerent: & ex se naturã polymnestoris cõiectans tutũ filium apud veterẽ amicũ credidit. Infœlix ergo qui dũ filiũ in tuto collocare putat: eũ pdidit. Ergo priam⁹ nec incautus nec imprudẽs nec in filii causa indiligens fuisse demonstrat̃. Dederat eñ vicino affini amico veteri: dederat cũ diuitiis: dederat regi. Ille. s. qui speraret̃ humanus cui⁹ fidei cõmissus fuerat qui diues qui ex plurimis plectus: qui susceperat innocentẽ amici filiũ notat̃ hic p̃sona. s. auara: Itẽ locus. Nã mare interpositũ erat inter se & troiã. Itẽ tẽpus. s. in quo perierat imperiũ: vt nõ timeret vltionẽ. Oñdit p̃terea poeta in rebus aduersis: ne amicis quidẽ fidendum. Damnat auaritiã tanque quæ ad oĩa scelera impellat.
Priamũque p. Qui iudicare de mõstris posset: & ad p̃ceres quia qđ facto opus esset debuit oĩm diffiniri s\[e\]ñia. Idẽ. solet decerni qđ maiori parti placet: sed hic tam manifestũ scelus fuit: vt omnes fugiendum censerent inde: vbi per scelus fuerat soluta amicitia: quæ fœdere deuincta erat. Non ergo vtile illic morari: Nec religiosum cum sanguinis pueri pollutus esset locus.
CHRI Pressus mentẽ. Habens mentẽ pressam p synedochen. Formidine. Quæ plus est que met⁹ aut timor: vt iã in superioribus demonstratũ est. Steterunt. sistole est: nã corripuit mediã syllabã: quæ p̃duci debet vt breuitate dictionis notaret subitaneã erectionẽ comarũ. Hæsit constitit: nõ egressa est que euenit timentibus. Hærere autẽ est cũ res cõsistit neque mouet̃: & qñ qui cogitantes in dubiũ incidunt cõsistunt in cogitatione: neque vlterius p̃cedunt: dicit̃ hærere dubitare. Dicimus eadẽ ratõne feras auesque captæ retibus hærere illis: qñ nequeunt discedere. Itẽ id qđ alii rei nitit̃ quia non dimouet̃ illinc hærere dicitur. Vnde hærent parietibus scalæ. Hinc hæredes: quia hærent bonis testatoris. Polydorũ. nomen cõueniens homini: qui multa secũ attulerit. Nã multorũ donorũ significat. Quid. Ecphonesis ẽ: latine dicit̃ exclamatio: quæ fit a scriptore cũ aliquid aut summopere detestatur: aut vehemẽter admirat̃ Hæc figura summã affert rei grauitatẽ: vt Dii talẽ terris auertite pestẽ. Est autẽ grauis poetæ ita auctoritatem suã admiscere: vt & bonos amare: & malos odisse: indignis inuidere: erranres rep̃hendere: & miseros miserari videat̃: Hinc Hora. ille bonis faueat & cõsiliet amice. Et regat iratos: & amet peccare timẽtes. Ille dapes laudet mensæ breuis ille salubrẽ. Iusticiã legesque & apertis ocia portis. Infœlix priamus. Nõ eñ imprudẽter sibi cõsuluerat: sed infœliciter successit: vt crimen nõ hoĩs sed fortunæ sit. Ex qua re maiorẽ sibi cõmiseratiõnẽ cõparat. Victricia ar. Vt nõ hominẽ sed fortunã secutus eẽ demõstret̃. Est aũt ex locis quib⁹ p̃bet̃ auariciã oĩm scelerũ parentẽ esse. Refero. Recte ex more romano. Nam cõsules res magnas ac dubias ad senatũ referebãt Proceres. p̃priæ in cõtiguationib⁹ multi sunt e parietib⁹ p̃minẽtes qui capita trabiũ substentãt. Hinc primiores vrbis p̃ceres dicunt̃: qa rẽpub. fulciũt. Primũque p. Videt̃ eñ facere eũ principẽ senatus. Consul eñ quẽ vellet sententiã rogabat. Consuetudo erat vt primo consules designati, si ii aderant rogarent̃: deinde is qui a censoribus principes senat⁹ electus esset. Fuerunt tñ qui p̃ suo arbitrio quẽ vellent rogabant: in quo tñ obseruatũ est. vt is qui rogabat̃ esset ex consularibus
Cæruleis. Varro & Cato dicit consuesse antiquos in funeribus nigro & cæruleo colore vti. Nam in

adolescentis

Hærere

Proceres.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0284
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG